

Gondolatok egy kiállítás kapcsán

Egy péntek reggelen az osztállyal ellátogattunk egy kiállításra, mely az egész országot bejárja. Lényege, hogy figyelmeztesse főleg a fiatalabb korosztályt pár dologra az életből, melyre érdemes odafigyelni, kikerülni. Megtekintését felnőtteknek is tudom ajánlani.

Érkezésünkkor figyelmeztettek bennünket, hogy a tárlat vegyes érzelmeket válthat ki belőlünk. Ezt nem hittem el, de a végén mégis úgy jöttem ki a teremből, hogy picit elgondolkodtam az életemen.

Beléptünk egy sötét, fekete paravánokkal elválasztott bemutatóterembe. Az első rész, ami szemünk elé tárult, az abortuszról szólt. Telis-tele volt plakátokkal, amik elég hátborzongatóak voltak. (Minden egyes témánál ugyanez a felépítés volt megfigyelhető.) Megnéztünk egy kisfilmet. Röviden és tömören arról szólt, hogyan szednek ki ártatlan magzatokat anyaméhékből, csak azért, mert "véletlen" volt. Kérdem én, szabad lelkeket megfosztani saját életüktől? Nem hinném, hogy bárkinek is joga lenne ehhez.

Ezután jött a házasságról szóló rész. Itt is megnéztünk egy rövidfilmet. Hogy őszinte legyek, ez annyira nem hatott meg, mivel az ott elhangzottakkal nem teljesen értek egyet.

Tovább haladva még jónéhány fontos témát érintett a kiállítás.



Szó volt a családon belüli erőszakról. Személy szerint ezt a dolgot sosem fogom megérteni, hogyan jut el valaki odáig, hogy saját családtagjait bántalmazza. A lényeg az, hogy figyeljünk társainkra, és ha észreveszünk valamit, próbáljunk segíteni!

Az öngyilkosságról: ez a dolog nem egyik napról a másikra forr ki az emberben. Sok előzménye, jele van. Itt is csak azt tudom tanácsolni, amit az előbb írtam. Nyújtsunk kezet! Ne csukott szemmel járjuk a világot! Mutassuk meg, hogy ránk mindig lehet számítani! Hogy a szívünkben mindig van hely. Ezzel rengeteget segíthetünk!

Ezek után két pozitív téma, a hazafiasság és a példakép-választás következett.

Hazafiságról: Mindenképp tudnunk kell, hova tartozunk. Lehet, hogy az évek folyamán más helyekre tévedünk a jobb életkörülményekre vágyva, de Magyarország a mi hazánk. Mindig legyen, ami miatt vissza-visszatér az ember. Tudatni kell saját magunkkal, hogy igen, én itt születtem, ide tartozom.

Példakép-választásról csak annyit, hogy ne a mai trend kedvéért válasszunk, hanem azért, hogy legyen, akire fel tudunk nézni. Számomra a példakép egy pozitív személy, aki életmódjával segít felnőni, hogy ne egy csőlátású felnőtt, hanem példát szolgáló ember lehessenek.

Varga Dorina (11.a)
Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium
Zalaegerszeg